

Kasteel van Zwijnaarde
Joachim Schayckstraat 6
9052 Zwijnaarde
www.rotarygent.be

Coronabrief 30

Gent, zondag 19 april 2020

Dag allemaal,

In deze tijden wou ik even verwijzen naar een citaat dat ik ooit las, over een wijze Rabbijn. Het ging er over dat zijn leerlingen moesten trachten te zoeken naar de Messias. Hij zond hen buiten de stad, in die tijd werden zieken, melaatsen vooral, buiten de stadspoort gehouden. Toen ze daar gingen kijken, rustig, zagen ze dat elke zieke bezig was met zijn eigen wonden te verbinden en olie op te wrijven. Eén enkele onder hen was bezig met de wonden van de anderen te verzorgen en niet zijn eigen wonden. Dat moest dan wel de Messias zijn.

Wanneer ik gekibbel hoor over verantwoordelijkheden en goede of foutieve communicatie, dan denk ik daar aan. Waarom moeten bepaalde situaties gepolitiseerd worden? Wanneer ik hoor in Ter Zake, dat men zegt over een beslissing: "maar die minister is toch van uw partij", dan vraag ik me af in corona tijd, moet dit nu zo uitgespeeld worden? Het gaat hier om levens, om geluk voor miljoenen mensen.

Mijn grote zorg is, naast de vele levens die verloren gaan in de anonimiteit, waar families voor de komende jaren nog lang hun zullen leed uitschreeuwen, wat gaan we doen om de samenleving op een andere manier te organiseren, om de politiek te doen overeenkomen met het sociale leven. We zullen op alle gebieden moeten zoeken naar de waarheid, die niemand in pacht heeft, maar waarnaar iedereen uitzielt. Ik denk veel aan de encycliciek 'Laudato si' van paus Franciscus die gericht is naar de mensen van goede wil. Hij zegt met zoveel woorden dat we een ommezwaai moeten maken, dat we van ritme moeten veranderen, dat we de persoon van de mensen moeten centraal stellen en niet eigen voordeel of financies of wat nog allemaal. Wat de paus niet vermag, is nu een onzichtbare virus aan het doen. Hoe is het mogelijk dat politici mekaar beschuldigen, over de hele wereld, over de aanpak van een virus waarvan ze twee maanden geleden nog niet eens het bestaan vermoedden, laat staan dat ze zouden weten hoe er tegen aan te gaan.

Ik hoop, Jacques en beste vrienden, dat er voldoende gewerkt zal worden op economisch en sociaal gebied, op politiek en sociaal gebied, op kerkelijk en sociaal gebied om grondig na te denken over hoe we als mensen kunnen samen leven en het geluk voor elkaar zoeken. Misschien is daar een systeem voor nodig dat we eerst de wonden van andere verzorgen vooraleer we aan onze eigen kwetsbaarheden denken.

Maar dit met de beste wens voor elk van ons, om gezond te blijven.

+ Luc Van Looy

Beste Rotary vrienden.

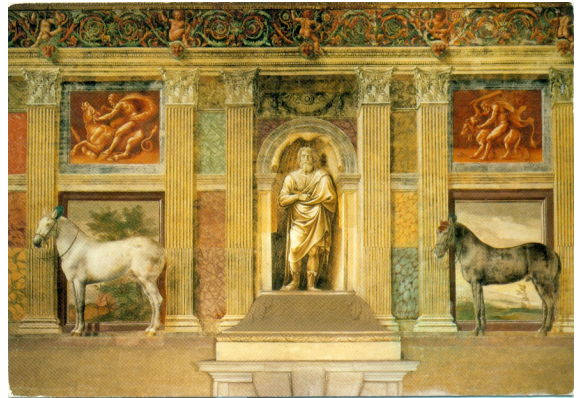
Wat een prestatie van Guido! Ik ben nu reeds drie weken thuis na een kort verblijf in Jan Palfijn, de locatie waar Guido werkzaam was voor het virus hem te pakken had.

Voor zijn thuiskomst stuurde ik hem een postkaartje, een kaartje dat reeds jaren in mijn verzameling vertoefde. Zeker vijftien jaar geleden bracht ik een bezoek aan Palazzo Te in Mantua, niet ver van de nu zwaar getroffen regio in Noord Italië. Een uitzonderlijke stad van de renaissance waar de familie van de Gonzaga juist buiten de stadsmuren de stallingen voor hun honderden paarden lieten verbouwen tot hun zomerverblijf. Op de muren van de indrukwekkende ontvangstruimte werden de mooiste paarden afgebeeld. Het is net alsof de paarden er echt staan in dit geschilderd decor. Men deed dit ook om onze Keizer Karel te imponeren die er op bezoek kwam.

Voor mij het geschikte kaartje om naar Guido en Thérèse te sturen, beiden liefhebbers van de paardensport. Persoonlijk heb ik nooit op een paard gezeten maar ik kan zeer goed begrijpen dat de passie voor dit edel dier mensen kan verbinden.

Rust veel na het nemen van deze uitzonderlijke zware hindernis, om in termen van de paardensport te blijven!

Groeten vanuit de Holstraat Marc & Marlène

**MORGEN MAANDAG 20 APRIL VANAF 19u30 :
ONLINE CHATMEETING !
DE INLOGLINK KRIJGEN JULLIE DEZE ZONDAGNAMIDDAG**

Hallo iedereen,

Hoog tijd voor nog wat nieuws uit Zwijnaarde!

@Guido en Thérèse: Wat zij we blij en opgelucht dat je terug thuis bent Guido! We hebben elke dag aan jullie gedacht en zoveel geduimd en gelukkig was er de Coronabrief om ons elke morgen een update te geven (waarvoor dank Jacques!). We zijn ook zo blij voor jou Thérèse en Julie.. wat een zware en bange dagen moeten jullie hebben doorstaan. Maar het komt goed, en de foto bevestigt dit J. We duimen voor een snelle revalidatie, en geniet van het samen zijn!

@Marc en Marlène: Ook aan jullie hebben we zoveel gedacht. We zijn zo blij dat alles goed gaat!

Met ons is alles OK. Iedereen in de familie tot nog toe gezond, dat is het belangrijkste. Ik werk volledig van thuis uit. Het is druk bij KBC in de kredieten, en we zetten ons schrap voor de golf van kredietvragen van bedrijven nu de voorwaarden voor de staatswaarborg eindelijk gekend zijn. Dus tijdens de week 'business as usual' maar dan vanop afstand. In het weekend doe ik

boodschappen, vervang ik de poetsvrouw, probeer ik zoveel mogelijk te bewegen (= lopen of wandelen) en geniet ik van de rust en de tuin. We hebben nog nooit het ontluiken van blaadjes en bloemen zo nauw elke dag opgevolgd! Koen gaat in de voormiddag naar kantoor en werkt 's namiddags thuis. Voor hem is er toch wel minder stress (minder afspraken en vergaderingen, op tijd thuis), dus hij ontpopt zich tot de kok des huizes en is goed op weg om een echte tuinman te worden J. Door te fietsen houdt hij zich fit. Pauline heeft er zich noodgedwongen mee verzoend dat haar laatste jaar studenten/kotleven in Leuven vroegtijdig is gestopt. Ze is nu naarstig aan het lessen volgen online (hoewel die zeer traag binnenkomen), haar cursussen aan het bijwerken en haar thesis aan het finaliseren die begin mei moet ingeleverd worden. Virtuele apero's met haar vrienden zijn haar beste ontspanning. Dus we kunnen niet klagen en maken er het beste van. Het moeilijkste is dat Sophie en Stijn in het weekend niet kunnen op bezoek komen en we een BBQ of paasbrunch tot ons gedrieën moeten beperken. Maar dat gevoel kennen jullie wel! Hou jullie allemaal goed en tot binnenkort, virtueel of in levende lijve!

Caroline en Koen

Ik heb getwijfeld, maar wou toch eens de Corona crisis vanuit mijn persoonlijke hoek laten zien.

Hoe moet je als kleine ondernemer reageren op de laatste richtlijnen van onze regering dat DIY en tuincentra vanaf vandaag de deuren mogen openen.

Uiteraard zijn de gezondheidsproblemen die mensen vandaag kennen top prioriteit. Alle middelen moeten ingezet worden om de pandemie in te dijken en zo weinig mogelijk slachtoffers te maken.

Ook moeten de medici en hun entourage vandaag onvoorwaardelijk gesteund worden om covid-19 patiënten de beste zorgen toe te kunnen dienen. De risico's die deze mensen nu lopen zijn enorm. En is dit vanzelfsprekend wat zij nu moeten ondergaan? Niet echt want waarschijnlijk houdt niemand met deze risico's echt rekening bij de keuze van hun vak.

Anderzijds is het wel vanzelfsprekend misschien, want als je voor het vak gekozen hebt moet je er ook zijn in de moeilijkste omstandigheden. Maar we moeten met zijn allen hen veel begrip en steun bieden waaruit ze de energie om verder te kunnen doen kunnen putten.

Maar ieder op zich beleeft natuurlijk dit Corona tijdperk op een andere manier. In onze familie zijn geen dokters of verplegers, en gelukkig ook geen Corona patiënten tot nog toe.

Naast de zorgen die elke familie heeft over de gezondheid van ouderen in een rusthuis, of andere familieleden met een verhoogd risico op complicaties bij een besmetting, zijn er bij ons natuurlijk ook de zorgen over de toekomst van ons bedrijfje.

Kleine ondernemers kennen meestal een parcours van hard werken met berekende risico's en periodes van vallen en opstaan. Door hun drive, veerkracht en inventiviteit wordt de hobbelige weg toch meestal succesvol beëindigd. Het is zoals ik aangaf bij de medici en hun entourage, je kiest een beroepsrichting en aanvaardt alle voor- en nadelen. Daar moet je later niet om zeuren, of als het te veel wordt moet je je keuze herzien. Ondernemen is een passie, een levensstijl.

Maar wanneer wordt dat zogenaamde nadeel een echt obstakel? Als je zelf als kleine zaakvoerder niet meer je eigen beslissing kan nemen of richting kan bepalen. In de huidige Covid-19 crisis zijn we onder zelfstandigen allen lotgenoten, en daar moeten we maar met zijn allen zien uit te komen. Maar nu blijkt dat er groepen zijn die het voor elkaar krijgen dat grote ketens die geen levensnoodzakelijke goederen verkopen de deuren mogen openen, maar de kleine gelijkaardige winkeliers niet, wordt het wel moeilijk om te geloven dat men het beste met ons voor heeft en de nodige creativiteit te vinden om nieuwe wegen te zoeken.

Ik heb zelf een toonzaalruimte van 350m² en inclusief het stockgedeelte ruim 1100 m². Wij verkopen zoals jullie weten sfeerhaarden, kachels, rookgaskanalen, luxe buitenkeukens, pizza ovens, luxe BBQ's, ... Op een gemiddelde zaterdag krijgen we 5 à 6 potentiële klanten over de vloer, op weekdagen is dat 1 à 2 klanten. Steeds moeten we nieuwe manieren vinden, nieuwe producten, nieuwe energie om onze klanten het beste te kunnen bieden en ons te onderscheiden van de eenheidsworst van ketens en internetbedrijven.

Waarom wordt nu bij het heropstarten van de retail enkel gekozen voor grote ketens waar uiteraard plotseling veel volk zal naar toe gaan, en kan de kleine en meestal zwaar gedupeerde retailer ook niet de deur openen ? Waarom werd niet de keuze gemaakt om sectoren waar de klant niet onmiddellijk fysiek contact heeft met producten en/of personeel, groot en klein, onder voorwaarden te laten openen zodat de onderlinge concurrentie dezelfde is als voordien. Natuurlijk begrijp ik dat het nog te vroeg is om kledingzaken, restaurants, tandartsen, ... vrij te laten openen.

Die beslissing is hier duidelijk niet genomen uit bezorgdheid om de volksgezondheid, want massaal gaan aanschuiven voor een potje verf, een plankje, een boompje of een bloempje is zeker niet bevorderend, laat staan levensnoodzakelijk. Daarnaast zijn er manieren genoeg vandaag die je toelaten bij diezelfde ketens aan te kopen met bvb thuislevering of afhaling na betaling.

Zou het kunnen dat men de bui van de financiële kater door de hoge technische werkloosheid ziet hangen ? Natuurlijk ! En dit moet ook aangepakt worden ! Maar waarom kan die kleine ondernemer dan ook niet onder voorwaarden terug open doen ?

Ik ben niet zo snel gefrustreerd, maar hier wordt ik toch wel kwaad van. Persoonlijk is dit voor mij een signaal dat er niet te veel intenties zijn de kleinere bedrijfjes te steunen wanneer zij het na deze Corona recessie moeilijk krijgen om weer op starten. Is dit een bewuste keuze of een gebrek aan visie door tijdsdruk, vermoeidheid of andere invloeden van onze beleidsmakers ? Of mag ik oneerbiedig zeggen dat het duidelijk is dat onze politiek nog steeds een eigen wereld naast de realiteit is.

Ik weet, dit persoonlijk probleem is maar een fractie van de totale problematiek rond Corona. En je zal maar vandaag aan de knoppen zitten. De beste stuurlui staan immers altijd aan wal. Maar wanneer hier niet voldoende aandacht aan besteed wordt zullen vele kleine en middelgrote zelfstandigen het zeer moeilijk krijgen. En wie zorgt net voor het grootste deel aan belastingen op bedrijfsinkomsten denk je ? De nog steeds grote groep kleine ondernemers die geen structuren kunnen opzetten om winsten te verschuiven .

Ik zal blijven vechten, ik zal blijven ondernemen en gelukkig zullen we met de familie, wat er ook gebeurt, geen honger lijden. Maar ik wou het toch eventjes met jullie delen.

Groetjes, Serge

In onze Coronamap ook de meeste recente update (17/04) vanuit Kras. Met dank aan alle KRAS-medewerkers die zich permanent blijven inzetten voor zij die het minder goed hebben. De voorbije weken kon het KRAS-netwerk 6480 personen ondersteunen met een kwalitatief voedselaanbod via 14 verdeelpunten verspreid over Gent.